

Klaus Kjær (DF):

Lovforslaget indebærer, at arbejdsgiverens arbejdsmarkedsbidrag ophæves med virkning fra år 2000. Dette giver en økonomisk lettelse for erhvervslivet på ca. 200 mio. kr. årligt, og forslaget medfører desuden, at der sker mærkbare administrative lettelser for arbejdsgiverne.

Som følge heraf tilføres arbejdsmarkedsfondene en statsoverførsel på godt 3 mia. kr. svarende til det beløb, som skulle have været opkrævet hos arbejdsgiverne, såfremt opkrævningen ikke var blevet berostillet som kompensation for grønne afgifter på erhvervene.

Dansk Folkeparti går ind for forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Da CD går ind for administrative lettelser, synes vi, at dette forslag går i den rigtige retning. Det er endda et godt forslag, vil vi sige. Forslaget opfylder et ønske, som erhvervslivet længe har haft, og vi er derfor glade for, at det i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger lykkedes os at imødekomme dette ønske. Som sagt, CD støtter forslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget. Vi finder det positivt med lettelsen for erhvervslivet og finder det positivt med hensyn til administrative forenklinger, så vi er også positive over for lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Dette lovforslag er en af de store klumper i den pakke af ufinansierede skattelettelser til erhvervslivet, som regeringen har aftalt med de borgerlige partier. Det er skattelettelser og tilskud til erhvervslivet, til aktieejere, til landmænd, der alt i alt løber op, når det er fuldt indfaset, i ca. 4 mia. kr., og 4 mia. kr. er besynderligt nok lige nøjagtig det beløb, man regner med at indkræve med det nye kontingent til efterløn. Sådan er der altså fin sammenhæng i tingene. Vi tager pengene fra dem, der er i arbejde, og giver til dem, der ejer virksomhederne. Det er sådan set klassepolitik, der er til at forstå; det hænger pænt sammen.

Det, der selvfølgelig undrer os, er, at Socialdemokratiet og regeringen synes, at de vil være med til den form for omfordeling. Sagt på en anden måde: Hvis man droppede det her forslag, kunne man nedsætte efterlønskongentet med 400 kr. om året for dem, der ønsker at få efterløn.

Men så har jeg et spørgsmål til skatteministeren. Når dette bliver indført, forsvinder den sidste lillebitte del af arbejdsgivernes medfinansiering af udgifterne til arbejdsmarkedspolitikken; så er der ikke mere tilbage. Der har tidligere været lidt, men efter den her lov er der intet tilbage, ikke en krone. Ville det så ikke være logisk at sige, at vedrørende de administrative organer, som man har til at forvalte arbejdsmarkedslovgivningen, og det gælder f.eks. Landsarbejdsmarkedsrådet, hvor arbejdsgiverne i dag har deres andel på lige fod med de ansatte – ville det ikke være logik nu, at man sagde, at herefter, når man ikke betaler bare én øre i kontingent, så skal man heller ikke have plads i det organ, som har en overordnet rådgivende funktion vedrørende anvendelse af pengene, altså at Dansk Arbejdsgiverforening herefter udtræder af Landsarbejdsmarkedsrådet?

Kim Behnke (FP):

Arbejdsgivernes betaling af arbejdsmarkedsbidrag til arbejdsmarkedsfondene har for langt, langt de fleste virksomheder været en kolossal administrativ belastning. For store virksomheder, som har egne revisorer, egne jurister osv. til at ordne tingene, store edb-systemer til at køre det på, er belastningen måske knap så stor, men i hvert fald for den store mængde af små og mellemstore virksomheder i Danmark har det været en kolossal belastning.

Når man så ser på, hvor lille et provenu der rent faktisk kommer ind, ja, så er det en belastning, som der ikke er nogen grund til at lægge på erhvervslivet. Så derfor, selve princippet om, at det her nu afskaffes, har naturligvis Fremskridtspartiets fulde støtte.

Til gengæld er vi lidt bekymrede, når man så i forslaget antyder, hvad der så i øvrigt skal ske omkring bidrag til arbejdsmarkedsfondene, nemlig at der skal ske en statsoverførsel af størrelsesordenen omkring 3 mia. kr.

Vi har nemlig fortsat den opfattelse, at det løfte, der blev givet af regeringen, da man i sin tid oprettede arbejdsmarkedsfondene, var, at når ledigheden faldt, skulle bidragene til fondene også falde.

I mellemtiden har man så gjort det, senest med pinsepakken sammen med venstrefløjten, at man har læsset en masse andre, nye områder over i fondene og sagt, at det skal I også betale for, med det resultat at man ikke har kunnet nedsætte bidragsydelse.